

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Karina Adsbøl (DF)
Karina.Adsbol@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 15. september 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 425 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af Karina Adsbøl (Dansk Folkeparti (MFU)).

13. oktober 2020

Spørgsmål nr. 425:

” Vil ministeren kommentere på BEU alm. del bilag 388 og redegøre for, om ministeren mener, at der er et hul i lovgivningen?”

J.nr. 2020-6926

Svar:

Jeg vil gerne indlede med at kvittere for henvendelsen fra borgeren, som ønsker at gøre opmærksom på, at der muligvis kan snydes med en regel om hjælp til dækning af boligudgifter. Det giver lejlighed til, at vi kan stille skarpt på en konkret regel og afdække, om der kan være problemer i praksis.

Konkret handler henvendelsen om reglerne om særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, hvor personer, der opfylder betingelsen om en såkaldt social begivenhed, og som har høje boligudgifter eller mange børn, kan få særlig støtte. Kommunen skal inden bevilling af særlig støtte til høje boligudgifter undersøge, om der kan skaffes en rimelig og billigere bolig. Ved beregningen af nettoboligudgiften indgår huslejudgiften, udgifter til vand, varme, gas, el og andre løbende udgifter, som er knyttet til boligen.

Kommunen har ansvaret for, at en sag er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at kommunen kan træffe afgørelse. Kommunen kan fx indhente oplysninger om den gennemsnitlige forbrugsudgift for en sammenlignelig husstand hos forsyningsselskabet. Kommunen kan endvidere anmode personer, der søger om eller får hjælp, om at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettiget til. Kommunerne ser således ikke kun på de skattepligtige indtægter i indkomstregisteret eller oplyste aconto betalinger.

Når der skal foretages beregning af det månedlige beløb til varmeudgifter i forbindelse med udbetaling af særlig støtte efter § 34, bør der tages udgangspunkt i den endelige opgørelse af det foregående års udgifter til varme. Ved efterregulering af aconto-indbetalinger både i forbindelse med krav om betaling af merforbrug og i forbindelse med tilbagebetaling af for meget indbetalt aconto, skal denne regulering indregnes i den nettoboligudgift, der ligger til grund for beregningen af støtten efter § 34 for den måned, hvor reguleringen forfalder til betaling/ udbetales.

Herudover skal kommunerne løbende følge sager efter lov om aktiv socialpolitik for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har på baggrund af borgerens henvendelse rettet henvendelse til Ankestyrelsen og KL for at få belyst, om der kan være tale om et hul i lovgivningen.

Ankestyrelsen, som er klageinstans for afgørelser om særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, oplyser, at det er Ankestyrelsens opfattelse, at kommunerne har kendskab til lejeboligerne i deres egen kommune - bl.a. via sager i huslejenævnet. Ankestyrelsen oplyser videre, at kommunerne er grundige i deres sagsbehandling. Hvis udgifterne i en bolig er urimeligt høje, henviser kommunerne borgerne til at søge en rimelig, billigere bolig. Ser kommunerne, at noget ikke virker rigtigt, beder de om dokumentation fx i form af regninger og for overførsel af beløb. Kommunerne følger op på sagerne som led i den opfølgning, som de skal foretage efter lov om aktiv socialpolitik. Endelig indregner kommunerne udlejers tilbagebetalinger som følge af efterregulering af forbrugsudgifter i beregningen af den særlige støtte efter § 34, som beskrevet i punkt 111, i vejledning om lov om aktiv socialpolitik af 5. marts 1998.

KL oplyser, at man ikke har kendskab til en systematisk udnyttelse af reglerne om særlig støtte og forbrugsudgifter, samtidig finder KL, at der næppe er tale om et hul i loven, og at der alene kan være tale om enkeltstående tilfælde. KL peger videre på, at det er normal praksis i kommunerne, at borgere skal dokumentere de faktiske forbrugsudgifter, når forbruget er afregnet. Der kan derfor kun ske snyd, hvis borger og udlejer giver urigtige oplysninger og forfalsker dokumentationen.

Jeg har på det grundlag ikke belæg for at konkludere, at der er tale om et hul i lovgivningen. Reglerne understøtter, at der skal indhentes den nødvendige dokumentation. Det udelukker desværre ikke, at der alligevel kan være eksempler på, at nogen forsøger at omgå reglerne. I den sammenhæng vil jeg gerne understrege, at det selvfølgelig er helt uacceptabelt, hvis to parter i et lejeforhold føler sig fristet til at snyde systemet. Efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen kræve pengene tilbagebetalt, hvis en person uberettiget og mod bedre vidende har modtaget særlig støtte, ligesom der findes regler om sanktioner for socialt bedrageri i retssikkerhedsloven og i straffeloven.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard